

22.10.2022

Ομιλία του προέδρου του ΣΥΡΙΖΑ - Προοδευτική Συμμαχία, Αλέξη Τσίπρα, στην έναρξη της συνεδρίασης της Κεντρικής Επιτροπής του κόμματος

Συντρόφισσες και σύντροφοι καλημέρα, καλό διήμερο εργασιών να έχουμε. Η σημερινή μας συνεδρίαση είναι μεν αργοπορημένη αλλά, πιστεύω, καλά προετοιμασμένη, γιατί καλούμαστε να πάρουμε σημαντικές αποφάσεις για τη δράση του κόμματος μπροστά σε πολύ μεγάλες προκλήσεις.

Η χώρα μας βιώνει μια πρωτοφανή και πολύπλευρη κρίση. Οικονομική, κοινωνική, υγειονομική, ηθική. Και είναι γι' αυτό κρίσιμη και αποφασιστική η παρέμβαση και η λειτουργία του κόμματός μας τους ερχόμενους μήνες.

Νομίζω ότι πρέπει να κουβεντιάσουμε, ν' ανταλλάξουμε απόψεις, κυρίως όμως να προσπαθήσουμε να δώσουμε εξηγήσεις και απαντήσεις σε ερωτήματα που θα βοηθήσουν τον σχεδιασμό μας. Για το πού πάει η χώρα, πού πρέπει και θέλουμε να πάει, μέσα σε ένα κόσμο ανασφάλειας και κινδύνων, πώς θα θέσουμε ανάχωμα σ' αυτή την κρίση με ασφάλεια, δημοκρατία και δικαιοσύνη, πώς θα ξεφύγουμε από το σημερινό καθεστώς που υπονομεύει το κράτος δικαίου, τη δημοκρατία και δουλεύει εντατικά για τα κέρδη μια μικρής και κρατικοδίαιτης ελίτ.

Από αυτές τις ξεκάθαρες απαντήσεις πιστεύω ότι θα πρέπει να ξεκινάει κάθε μας σκέψη και κάθε πρωτοβουλία μας, και από τη καθαρή ανάγνωση των εξελίξεων σε παγκόσμιο και ευρωπαϊκό επίπεδο, γιατί δεν πορευόμαστε εν κενώ. Και ο κόσμος μας περνά κι αυτός μέσα από διασταυρούμενες κρίσεις και πορεύεται σε σκοτεινά μονοπάτια.

Το τέλος της ιστορίας, που υποσχέθηκε ο νεοφιλελευθερισμός μετά την πτώση των καθεστώτων του "Υπαρκτού", έχει αποδειχτεί η αρχή ενός νέου κύκλου γεωστρατηγικής αστάθειας, πολέμων, αίματος και προσφυγιάς.

Οι οικονομικές και κοινωνικές ανισότητες αυξάνονται δραματικά αντί να μειώνονται. Η άκρα Δεξιά, ακόμα και στη φαιά νεοφασιστική και νεοναζιστική της εκδοχή, τρέφεται από το βάθος, τον κυνισμό και το εύρος της προκλητικής αδικίας σε όλη την Ευρώπη και όχι μόνο.

Η απληστία και η έλλειψη ενσυναίσθησης όσων κυβερνούν -με οικονομικούς όρους, των λίγων και εκλεκτών αλλά και πολιτικής κάστας που τους εκπροσωπεί- είναι αυτή, πιστεύω, που γεννά την απόγνωση στη μεγάλη πλειοψηφία. Κι αυτή είναι μια επικίνδυνη εξέλιξη.

Η εισβολή της Ρωσίας στην Ουκρανία είναι το τελευταίο επεισόδιο στις βίαιες αναταράξεις που ζούμε. Κι αν στις περιπτώσεις της Γιουγκοσλαβίας, του Ιράκ, του Αφγανιστάν, της Συρίας, της Λιβύης, φόρο αίματος, όλεθρο και ξεριζωμό πλήρωσαν κυρίως οι λαοί τους, σήμερα η σύγκρουση αυτή έχει ένα διαφορετικό χαρακτηριστικό, πιο επικίνδυνο. Γιατί έχει λάβει παγκόσμιες διαστάσεις.

Η ανθρωπότητα ζει το δράμα ενός αιματηρού, καταστροφικού αλλά και γενικευμένου πολέμου. Η Ρωσία του Πούτιν προσαρτά παράνομα εδάφη που δεν της ανήκουν και απειλεί ακόμα και με πυρηνικά όπλα.

Η Δύση εξοπλίζει την Ουκρανία του Ζελένσκι με τα πιο σύγχρονα όπλα. Η Ευρώπη διολισθαίνει όλο και περισσότερο στην εμπλοκή στον πόλεμο που γίνεται στο δικό της έδαφος.

Η Αμερική είναι για άλλη μια φορά ο σημαιοφόρος και ο τροφοδότης της σύγκρουσης, προωθώντας μέσω του πολέμου των άλλων τις δικές της γεωστρατηγικές και οικονομικές επιδιώξεις.

Και το ανθρώπινο, οικονομικό, ενεργειακό κόστος καλούνται να το πληρώσουν οι λαοί της Ευρώπης και του κόσμου. Ανάμεσά τους και ο δικός μας λαός.

Ο ΣΥΡΙΖΑ-Προοδευτική Συμμαχία, το μεγαλύτερο κόμμα της Αριστεράς στην Ευρώπη, δεν μπορεί στις συνθήκες αυτές παρά να δίνει απαντήσεις που εκπορεύονται από τις αξίες που εκπροσωπεί. Και μέγιστη αξία, η ανθρώπινη ζωή. Γι' αυτό και καταδικάζουμε χωρίς καμιά επιφύλαξη και κανένα αστερίσκο την εισβολή της Ρωσίας σε μια ανεξάρτητη και κυρίαρχη χώρα. Γι' αυτό και επιδιώκουμε με τη μεγαλύτερη αποφασιστικότητα την ειρήνη. Και θεωρούμε αδιανόητο η επίκληση της ανάγκης για ειρήνη, για τερματισμό του πολέμου να θεωρείται μεροληπτική και να δαιμονοποιείται. Γιατί εκεί έχουμε φτάσει.

Θέλουμε και επιδιώκουμε η Ευρώπη να αναλάβει αποφασιστικές πρωτοβουλίες για να σιγήσουν τα όπλα και να μιλήσει η διπλωματία. Και κυρίως γιατί γνωρίζουμε πάρα πολύ καλά ότι ένας τέτοιος πόλεμος δεν μπορεί στο τέλος να έχει νικητές, παρά μόνο ηττημένους.

Και εκφράζουμε την κάθετη διαφωνία μας με τη στάση της κυβέρνησης Μητσοτάκη, που έσπευσε από τις πρώτες κιόλας μέρες κι από τους πρώτους να καταστήσει την Ελλάδα, με την αποστολή όπλων στην Ουκρανία, ενεργό μέρος αυτού του πολέμου. Ενώ παίρνουμε και στηρίζουμε στο Ευρωκοινοβούλιο και τους ευρωπαϊκούς θεσμούς πρωτοβουλίες προς την κατεύθυνση αυτή.

Ταυτόχρονα όμως, ένα σύγχρονο κίνημα ειρήνης, με όρους καταδίκης της ρωσικής εισβολής, κριτικό απέναντι στη στάση της Δύσης, είναι σήμερα αναγκαίο να αναπτυχθεί στη χώρα μας.

Αυτό δεν είναι μόνο προς το συμφέρον των λαών της Ουκρανίας και της Ρωσίας. Είναι προς το συμφέρον και του δικού μας λαού. Γιατί οι επιπτώσεις του πολέμου, αλλά και της πολιτικής Μητσοτάκη απέναντι στον πόλεμο, είναι ήδη παρούσες στη ζωή μας.

Οι εξελίξεις στα ελληνοτουρκικά βεβαιώνουν αυτή την εκτίμηση. Ο πόλεμος αντιμετωπίζεται ως ευκαιρία από τον Ερντογάν για νέες και επικίνδυνες προκλήσεις απέναντι στη χώρα μας. Η Τουρκία έχει ενισχύσει τη διεθνή της θέση ως δύναμη μεσολάβησης μεταξύ των εμπολέμων. Ο Ερντογάν είναι προνομιακός συνομιλητής

του Πούτιν, του Ζελένσκι, των Ευρωπαίων και των Αμερικανών. Η Τουρκία δεν συμμετέχει στις κυρώσεις, αν και ανήκει στο ΝΑΤΟ. Και εμφανίζεται ως δύναμη ειρήνης και σταθερότητας, ενώ κατέχει για πάνω από 47-48 χρόνια παράνομα το βόρειο μέρος της Κύπρου, ενώ προκαλεί καθημερινά την Ελλάδα με επιθετικές δηλώσεις και απειλές, υπό τα βλέμματα των συμμάχων, που αρκούνται σε φιλικές υποδείξεις.

Το ερώτημα είναι: Τι κάνει η ελληνική κυβέρνηση σ' αυτές τις συνθήκες, η κυβέρνηση Μητσοτάκη; Πρώτα απ' όλα, έσπευσε καιρό τώρα ν' αντικαταστήσει την πολυδιάστατη εξωτερική πολιτική και το δόγμα δεκαετιών που έχει η χώρα, το δόγμα του πυλώνα ασφάλειας και σταθερότητας, με αυτό του πρόθυμου και δεδομένου συμμάχου. Το δόγμα του αστήρικτου φυλακίου, αστήρικτου προκεχωρημένου φυλακίου της Δύσης.

Διακινεί και πάλι την αυταπάτη, που τόσο κόστισε παλιότερα στην πατρίδα μας, ότι οι σύμμαχοί μας θα μας προστατεύσουν αν είμαστε υπάκουοι, δεδομένοι και πρόθυμοι. Αλλά τη στιγμή που η Ελλάδα στέλνει όπλα στην Ουκρανία, και μάλιστα αφαιρώντας τα αυτά από τα νησιά μας, οι Αμερικανοί αποφασίζουν να εξοπλίσουν κι άλλο την Τουρκία και το Κογκρέσο αίρει το εμπάργκο για τα F16. Και η Ελλάδα βρίσκεται στο περιθώριο ζυμώσεων, αποφάσεων και εξελίξεων που αφορούν το μέλλον της, την Ευρώπη και την περιοχή μας, χωρίς να λαμβάνει μέρος ουσιαστικό σε αυτές τις ζυμώσεις. Μ' άλλα λόγια, αποφασίζουν και πάλι για μας χωρίς εμάς.

Εμείς, από την πλευρά μας, επιμένουμε και θα επιμείνουμε: Κανένας συμβιβασμός και καμιά υποχώρηση απέναντι στις τουρκικές αιτιάσεις και προκλήσεις. Κανένας συμβιβασμός και καμιά υποχώρηση στην υπεράσπιση της πατρίδας και των κυριαρχικών μας δικαιωμάτων. Ενότητα και εγρήγορση απέναντι στην προκλητικότητα και στους τυχοδιωκτισμούς του Ερντογάν. Ταυτόχρονα όμως και αποφασιστικές πρωτοβουλίες και ανοιχτοί δίαυλοι διαλόγου ανάμεσα στις δυο χώρες και άμεση επιστροφή στην πολυδιάστατη εξωτερική πολιτική που ακολούθησε η κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ. Με στόχο την ανάδειξη και πάλι της Ελλάδας σε πυλώνα σταθερότητας και ειρήνης στην περιοχή.

Συντρόφισσες και σύντροφοι, σ' αυτές τις δύσκολες, περίπλοκες και επικίνδυνες διεθνείς συνθήκες, η πατρίδα μας έχει την ατυχία να βρίσκεται με μια κυβέρνηση και έναν πρωθυπουργό που πολλαπλασιάζουν με τις αποφάσεις τους τις οδυνηρές επιπτώσεις των διεθνών κρίσεων.

Θα έλεγα, ακόμη χειρότερα, εκμεταλλεύονται τις κρίσεις αυτές ως ευκαιρία, για να επιβάλουν πολιτικές που ευνοούν τον μεγάλο πλούτο σε βάρος της κοινωνικής πλειοψηφίας, να υπονομεύσουν το κράτος δικαίου και να οικοδομήσουν ένα καθεστώς αυταρχισμού, φθοράς, αδικίας και φαυλότητας. Να επιστρέψουν σε λογικές και δομές παρακράτους για να μπορέσουν με μεγαλύτερη άνεση, παραβιάζοντας το Σύνταγμα και τα δημοκρατικά δικαιώματα, να περάσουν ένα σύνολο από αντιλαϊκά μέτρα.

Δεν είναι τυχαία η έκπτωση της χώρας στις χειρότερες θέσεις στην Ευρώπη και τον κόσμο σε όλους τους στατιστικούς δείκτες που αφορούν τη ζωή των ανθρώπων, είτε την ποιότητα της ζωής, είτε την ίδια τη ζωή.

Η πανδημία είναι παγκόσμια, αλλά η Ελλάδα είναι πρωταθλήτρια στους θανάτους ανά εκατομμύριο πληθυσμού. Η έκθεση Λύτρα με τα ανατριχιαστικά ποσοστά

θανάτου για τους διασωληνωμένους εκτός ΜΕΘ, δίνει, νομίζω, μια απάντηση στο πώς και το γιατί. Και δεν είναι υπερβολή όταν λέμε ότι αυτά τα ποσοστά που μας φέρνουν στις χειρότερες θέσεις, είναι ποσοστά Μητσοτάκη. Είναι ο πρωθυπουργός που μας διαβεβαίωνε, θυμηθείτε, από το βήμα της Βουλής, ότι δεν υπάρχουν αποδείξεις και ενδείξεις, επιστημονικές έρευνες που ν' αποδεικνύουν ότι κάποιος ασθενής διασωληνωμένος εκτός ΜΕΘ, έχει διαφορετικό προσδόκιμο, διαφορετικές πιθανότητες, από έναν που είναι διασωληνωμένος εντός. Και βγήκαν τ' αποτελέσματα και σχεδόν όλοι, το 98%, απεβίωσαν. Αλλά και αυτοί που ήταν εντός ΜΕΘ, 50% χειρότερα νούμερα, χειρότερα σκληρά νούμερα, έτσι ονομάζονται, που αφορούν την επιβίωση και τη θνητότητα των ανθρώπων που βρέθηκαν στις ΜΕΘ, σε σχέση με το μέσο όρο στις αντίστοιχες μονάδες στις υπόλοιπες ευρωπαϊκές χώρες.

Γιατί συνέβη αυτό; εμείς λέμε ότι συνέβη διότι το ΕΣΥ δεν στηρίχθηκε. Διότι υπήρξε προνομιακή μεταχείριση των κερδοσκοπών της Υγείας, με απευθείας αναθέσεις δισεκατομμυρίων, η εγκατάλειψη των ανθρώπων που έδιναν τη μάχη στην πρώτη γραμμή.

Γι' αυτό λέμε ότι αυτή η πολιτική έχει την υπογραφή Μητσοτάκη και τ' αποτελέσματά της έχουν την υπογραφή Μητσοτάκη. Η παταγώδης αποτυχία επισημαίνεται τώρα και απ' αυτούς που βγήκαν μπροστά για να στηρίξουν, - θυμάστε τότε- ακόμη κι από τον κ. Τσιόδρα. Το παραδέχτηκε προχθές.

Αλλά δεν είναι μόνο στους σκληρούς δείκτες της πανδημίας. Οι πληθωριστικοί δείκτες που αφορούν την ακρίβεια, την καθημερινότητα. Είναι βεβαίως η ενεργειακή κρίση, ένα παγκόσμιο φαινόμενο, αλλά η Ελλάδα είναι στις πρώτες θέσεις στην Ευρώπη στην ακρίβεια και στις τελευταίες θέσεις στους μισθούς και το εισόδημα της πλειοψηφίας.

Και γι' αυτό λέμε ότι και αυτό έχει την υπογραφή Μητσοτάκη. Γιατί η προστασία της αισχροκέρδειας, η άρνηση φορολόγησης των σκανδαλωδών υπερκερδών των παρόχων ενέργειας, με την ταυτόχρονη διατήρηση της υψηλής φορολογίας στα καύσιμα και τα είδη πρώτης ανάγκης, το σκάνδαλο της ιδιωτικοποίησης της ΔΕΗ εν μέσω της ενεργειακής κρίσης, η αναδιανομή των ιματίων του κράτους υπέρ των ισχυρών, όλα αυτά έχουν την υπογραφή Μητσοτάκη.

Την ίδια στιγμή η περιστολή της δημοκρατίας συμβαδίζει με φαινόμενα προκλητικού πλουτισμού των λίγων και φαινόμενα ανέχειας των πολλών. Η Ελλάδα έχει γίνει παράδειγμα προς αποφυγή στην Ευρώπη με την κακοποίηση του κράτους δικαίου, τις παρακολουθήσεις πολιτικών και δημοσιογράφων, την Ενημέρωση που κατατάσσεται στην 108^η θέση διεθνώς, με το ψέμα, την προπαγάνδα και την εξαπάτηση να κυριαρχούν στον δημόσιο βίο.

Όλα αυτά είναι αυτό που εμείς ονομάζουμε εδώ και καιρό, το “καθεστώς Μητσοτάκη”.

Εκατομμύρια άνθρωποι ζουν στη φτώχεια και την ανασφάλεια, την ίδια στιγμή που η προπαγάνδα του καθεστώτος προσπαθεί να μας πείσει ότι όλα πάνε καλά, ότι διαθέτουμε έναν άξιο κυβερνήτη, ότι η χώρα ευημερεί, ότι βαδίζουμε προς ένα μέλλον ανάπτυξης.

Το ψέμα όμως, ως συνήθως, κι όπως σοφά λέει ο λαός μας, έχει κοντά ποδάρια. Η συντριβή δικαιωμάτων, ο φόβος για το αύριο, η φτώχεια και η απειλή της φτώχειας

την ώρα που οι πλούσιοι γίνονται πλουσιότεροι, οι μεσαίοι γίνονται φτωχοί και οι φτωχοί απεγνωσμένοι, οι πολιτικές καταστολής, η κακοποίηση του κράτους δικαίου, οι προσπάθειες εργαλειοποίησης της Δικαιοσύνης και η εξοργιστική "προπαγάνδα της ευτυχίας" αποτελούν ένα εκρηκτικό κοινωνικό και πολιτικό κοκτέιλ.

Αυτή είναι η αλήθεια που καμιά προπαγάνδα δεν μπορεί να κρύψει. Κι αυτή η αλήθεια μας αφορά κι εμάς. Αυτές οι δυσμενείς συνθήκες, που επικρατούν στην ελληνική κοινωνία, είναι συνθήκες που μας αφορούν κι εμάς, γιατί πρέπει να τις αντιμετωπίσουμε, πρέπει να τις αναγνώσουμε. Κι έχουμε καθήκον να σταθούμε πλάι στην κοινωνία. Να σταθούμε πλάι σε όσους υποφέρουν και πληρώνουν το κόστος της κυβερνητικής πολιτικής. Τους εργαζόμενους, τη μεσαία τάξη, τους αγρότες, τους δημιουργούς του χεριού και του πνεύματος. Τις νέες και τους νέους. Να ανοίξουμε μέτωπα που θα ξαναφέρουν την ελπίδα, την προσδοκία, την προοπτική της αλλαγής. Σε κάθε πόλη, σε κάθε χωριό, σε κάθε χώρο δουλειάς, σε κάθε γειτονιά.

Γιατί ο ΣΥΡΙΖΑ-Προοδευτική Συμμαχία είναι σήμερα η κύρια πολιτική δύναμη που μπορεί κι έχει ευθύνη, ν' αποτρέψει αυτό το –επιτρέψτε μου την έκφραση– κοινωνικό ξεχαρβάλωμα και να μετατρέψει τη διάχυτη οργή σε πολιτικό ρεύμα διεκδίκησης και αλλαγής.

Να δώσει χώρο και προοπτική στο αίτημα και προοπτική σ' αυτό που από τη ΔΕΘ αποτελεί το σύνθημά μας και το έχουμε και σήμερα εδώ, αλλά πιστεύω βαθιά ότι αποτελεί και αίτημα των καιρών: Τη δικαιοσύνη. Δικαιοσύνη παντού. Γιατί βαθαίνει η αδικία στην κοινωνία μας.

Και θέλω να γίνω πιο σαφής στο σημείο αυτό. Πιστεύω ότι το πρώτο, το κύριο, το αποφασιστικό, θα έλεγα, η αρχή για μια άλλη πορεία της χώρας είναι να τελειώσουμε όσο πιο γρήγορα με αυτό το καθεστώς.

Η Ελλάδα πρέπει να απαλλαγεί το συντομότερο δυνατό από το καθεστώς Μητσοτάκη, πριν το καθεστώς Μητσοτάκη οδηγήσει σε νέες τραγωδίες. Πριν οι βλάβες που προκαλεί στο σώμα της κοινωνίας γίνουν ανήκεστες. Πριν η παραγωγή της βίας και της σήψης, που βλέπουμε ήδη να πολλαπλασιάζεται ενίοτε και με τον πιο απεχθή τρόπο της κακοποίησης παιδιών, γίνει "κανονικότητα".

Και για να απαλλαγούμε από το καθεστώς της αδικίας, των ανισοτήτων, της ελεγχόμενης ενημέρωσης, των απευθείας αναθέσεων, της συρρίκνωσης του κράτους δικαίου, οφείλουμε να ενώσουμε τις δυνάμεις μας με κάθε δημοκρατικό πολίτη. Και να συντονίσουμε τη δράση μας με κάθε δημοκρατική πολιτική δύναμη.

Γι' αυτό και ο ΣΥΡΙΖΑ-Προοδευτική Συμμαχία, απλώνει το χέρι, χωρίς φυσικά να ξεχνάει και να παραβλέπει τις διαφορές, με τις πολιτικές δυνάμεις που κινούνται στο χώρο της δημοκρατίας και της προόδου.

Απλώνει το χέρι σε όλες τις συλλογικότητες που δρουν με όρους δικαιωμάτων και ανθρωπισμού. Σε όλους τους δημοκρατικούς πολίτες που καταλαβαίνουν ότι η σταθερότητα έχει ως προϋπόθεση τη δημοκρατία και την κοινωνική συνοχή.

Να ενώσουμε δυνάμεις με στόχο να επιβάλουμε τη μόνη δημοκρατική διέξοδο στα σημερινά τραγικά αδιέξοδα που βιώνει ο τόπος και δεν είναι άλλη από την προσφυγή στη λαϊκή ετυμηγορία.

Λέγεται συχνά ότι στη δημοκρατία δεν υπάρχουν αδιέξοδα κι αυτό είναι αλήθεια. Αλλά και στα αδιέξοδα, όσο το καθεστώς που τα παράγει επιμένει σε αυτά, δεν υπάρχει δημοκρατία. Υπάρχει αυταρχισμός, υπάρχει καταστολή, υπάρχει διαφθορά τη βλέπουμε, παρακμή και εκπτώσεις σε δικαιώματα και ελευθερίες.

Στόχος μας λοιπόν είναι και πρέπει να είναι οι δράσεις και οι αντιστάσεις των εργαζόμενων, των μικρομεσαίων, των αγροτών, της νεολαίας, να ανοίξουν τον δρόμο και να επισπεύσουν την προσφυγή στην κάλπη και να δώσουν τη δυνατότητα να ανοίξει ένας άλλος δρόμος δικαιοσύνης με την ψήφο του ελληνικού λαού. Μιας κοινωνίας προστασίας χωρίς εξαιρέσεις, με ίσες ευκαιρίες, με διαφάνεια και ισότητα απέναντι στον νόμο, με ένα κράτος σύμμαχο του πολίτη και όχι προαγωγό της φαυλότητας, του κομματισμού και της εύνοιας στους λίγους.

Συντρόφισσες και σύντροφοι, δεν είναι εύκολος αυτός ο δρόμος και οφείλουμε να γνωρίζουμε τις δυσκολίες που θα έχουμε μπροστά μας. Ακούω και διαβάζω παντού και αναπαράγει με ευκολία -και αυτό μου προκαλεί εντύπωση- και η κυβερνητική προπαγάνδα, ότι θα έχουμε μπροστά μας τον δυσκολότερο χειμώνα που είχαμε ποτέ.

Είναι αλήθεια ότι θα έχουμε δύσκολο χειμώνα, όχι όμως πως ο προηγούμενος ήταν εύκολος. Ούτε βέβαια ισχύουν κι αυτές οι υπερβολές που αναπαράγονται ότι θα είναι συγκρίσιμος με τους χειμώνες της Κατοχής. Κατανοητό γιατί αναπαράγουν αυτές τις υπερβολές, ώστε να δείξουν ότι τελικά είχαμε τις λιγότερες δυνατές απώλειες.

Οστόσο, θα είναι δύσκολος διότι ήδη -και δεν έχει έρθει ο χειμώνας- η διατροφή, η θέρμανση, η επιβίωση είναι ένας εφιάλτης για τα περισσότερα νοικοκυριά, ο λογαριασμός δεν βγαίνει, πολύ απλά. Πέρσι έλεγα ότι δεν βγαίνει στην 3^η εβδομάδα, φέτος φαίνεται ότι δεν βγαίνει στις πρώτες 15 μέρες του μήνα.

Η ανασφάλεια απλώνεται σε όλα τα μήκη και τα πλάτη της πατρίδας μας. Και το ερώτημα που θέλω να θέσω ενώπιόν μας είναι: μπροστά σε αυτές τις συνθήκες, τι κάνουμε εμείς; Θα πει κάποιος «εντείνουμε τις προσπάθειές μας για να κερδίσουμε τις εκλογές». Ναι, εντάξει, δεν είναι στο χέρι μας απλώς τότε θα γίνουν οι εκλογές.

Σε αυτές τις συνθήκες το ερώτημα είναι: εμείς τι κάνουμε; Απλά περιμένουμε; Επιτρέψτε μου να πω πρώτα πρώτα τι δεν πρέπει να κάνουμε. Δεν πρέπει και δεν μπορούμε απλά να περιμένουμε, να ζητάμε από τον κόσμο να κάνει υπομονή μέχρι εμείς να βγούμε στην κυβέρνηση.

Δεν πρέπει να ζητάμε από τον κόσμο υπομονή, συντρόφισσες και σύντροφοι. Πρέπει να ζητάμε δράση. Όχι υπομονή.

Το έχουμε πει πολλές φορές μεταξύ μας στα βήματα των συνεδριάσεών μας, των Κεντρικών μας Επιτροπών, ότι δεν μας αφορούν εμάς οι θεωρίες των ώριμων φρούτων, ή οι θεωρίες των πολιτικών κερδών από την κυβερνητική φθορά. Γιατί αυτή η φθορά δεν είναι μόνο η φθορά της κυβέρνησης Μητσοτάκη, αλλά και φθορά της κοινωνίας. Κοστίζει αυτή η φθορά σε ανθρώπινες υπάρξεις, σε δυστυχία, σε ανασφάλεια, τσαλακώνει την αξιοπρέπεια και οδηγεί τμήματα της κοινωνίας μας στο βάλτο της απόγνωσης.

Δεν υπάρχουν λοιπόν περιθώρια αναμονής. Οφείλουμε να κινητοποιήσουμε με όλους τους τρόπους, παραδοσιακούς και σύγχρονους, όλα τα μέλη και τους φίλους του κόμματος, πρώτα απ' όλα. Όλον εκείνο τον κόσμο που θέλει και μπορεί να αλλάξει τα δεδομένα.

Να συμβάλουμε στην αντίσταση κάθε κοινωνικού στρώματος και της κοινωνίας συνολικά στην αγριότητα των μέτρων και των πολιτικών της κυβέρνηση του κ. Μητσοτάκη.

- Αντίσταση, όταν το καθεστώς αυτό επιχειρεί να περάσει τροπολογίες, για παράδειγμα, που διευκολύνουν το ξεσπίτωμα ανθρώπων από τα αρπακτικά funds, ή τις μεταθέτει στις αποφάσεις της Δικαιοσύνης, γιατί αυτό θα κάνουν τώρα. Αλλά είχαμε μέσα σε ένα χρόνο πάνω από 30.000 τέτοιους πλειστηριασμούς.
- Αντίσταση, όταν στερούν την αξιοπρέπεια από τον εργαζόμενο και του τάζουν αυξήσεις πολύ κάτω από τον πληθωρισμό. Και είμαστε η 2^η από το τέλος από τον πάτο μετά τη Βουλγαρία χώρα σε κατά κεφαλήν εισόδημα, πράγμα που έχει να κάνει με τους πολύ χαμηλούς μισθούς, το πολύ χαμηλό εισόδημα του μέσου Έλληνα πολίτη.
- Αντίσταση, όταν μοιράζουν και μοιράζονται προκαταβολικά τους ευρωπαϊκούς πόρους που θα ήταν μια ελπίδα, μια ευκαιρία για την ανάκαμψη της οικονομίας από το Ταμείο Ανάκαμψης και όταν αρνούνται στη Βουλή ακόμη να υπάρχει και διακομματικός έλεγχος.
- Αντίσταση, όταν διοχετεύουν δισεκατομμύρια από το δημόσιο ταμείο, δηλαδή από τις τσέπες του φορολογούμενου πολίτη, στους κερδοσκόπους της ενέργειας, που η αισχροκέρδειά τους έχει παραμείνει ανεξέλεγκτη, πάνω από 3 δις ευρώ τα υπερκέρδη μέσα σε έναν χρόνο και ούτε ένα ευρώ φορολόγηση.
- Αντίσταση, όταν καταστρατηγούν δικαιώματα. Όταν επιχειρούν να εμφανιστούν ως κανονικότητα οι διακρίσεις, ο ρατσισμός, οι γυναικοκτονίες, οι βιασμοί και η κακοποίηση. Όταν πέφτουν από παράθυρο των Πανεπιστημίου μας παιδιά γιατί δεν χωρούν στην αίθουσα και δεν ιδρώνει το αυτί τους.
- Αντίσταση στα μικρά, τα καθημερινά αλλά και στα μεγάλα. Αντίσταση παντού.

Η συζήτηση και οι αποφάσεις μας σήμερα για το συνδικαλιστικό κίνημα και τις αυτοδιοικητικές εκλογές -θα γίνουν ξεχωριστές εισηγήσεις και για τα δυο αυτά θέματα και άρα αν έχω κάποιες παρατηρήσεις ίσως τις κάνω στο τέλος- η συζήτηση και οι αποφάσεις μας γι' αυτά τα εξειδικευμένα θέματα πιστεύω ότι θα συμβάλουν στο να διαμορφώσουμε ένα πιο συγκεκριμένο σχέδιο. Θα συμβάλλουν στην ενότητα, την πάλη και την αντίσταση αυτή που περιγράψω.

Διότι δεν είναι δική μας αποκλειστική ευθύνη η οργάνωση αυτής της αντίστασης. Είναι υποχρέωση και έργο όλων των δυνάμεων της Δημοκρατίας και της Προόδου. Δεν υπάρχει face control στα συνδικάτα, τους δήμους, τις συλλογικότητες, τη διαδήλωση και την απεργία.

Αλλά τα μέλη, τα στελέχη και οι οργανώσεις του ΣΥΡΙΖΑ θα πρέπει να είναι στην πρώτη γραμμή. Να μην επιτρέψουν στην προπαγάνδα και τη βιομηχανία των δημοσκοπήσεων να εξουδετερώνουν συνειδήσεις και να επιβάλλουν το μίζερο στερεότυπο ότι «δεν υπάρχει ελπίδα», ότι «τίποτε δεν γίνεται». Αυτός είναι ίσως ο μεγαλύτερος εχθρός μας, ξέρετε.

Ο εχθρός είναι να μπορέσουμε να νικήσουμε αυτή τη διαδεδομένη αντίληψη ότι δεν υπάρχει εναλλακτική. Υπάρχει εναλλακτική, υπάρχει ελπίδα και το σχέδιό μας το παρουσιάσαμε στη Διεθνή Έκθεση Θεσσαλονίκης. Και αυτό το σχέδιο έχουμε ευθύνη το επόμενο διάστημα να το κάνουμε απολύτως κατανοητό στις πλατιές λαϊκές μάζες. Και με αυτό το σχέδιο να πορευτούμε δίνοντας προοπτική και ελπίδα.

Διότι αυτό το σχέδιο προστατεύει τη κοινωνική πλειοψηφία, είναι εναλλακτική πρόταση απέναντι στην κρίση που βιώνουμε σήμερα. Και όσο πιο γρήγορα εφαρμοστεί, τόσο μεγαλύτερο μέρος της ελληνικής κοινωνίας θα προστατευτεί και τόσο γρηγορότερα θα ανακάμψει η οικονομία και θα ανασάνει η κοινωνία. Ας το έχουμε αυτό ως μπούσουλα.

Σε αυτό τον χειμώνα της αγωνίας όμως δεν αρκεί για ένα κόμμα της Αριστεράς να έχει στη φαρέτρα του μόνο το «Α» της Αντίστασης, αλλά πρέπει να δουλέψουμε και για το «Α» της Αλληλεγγύης.

Με ολόκληρες γειτονιές να χειμάζονται πριν έρθει ο χειμώνας, με χιλιάδες οικογένειες να βρίσκονται όχι απλά στα όρια της φτώχειας, αλλά στα νύχια της πείνας, με στρατιές ηλικιωμένων να μην μπορούν να εξασφαλίσουν τα στοιχειώδη και με την κρατική αδιαφορία, την απουσία και της πιο στοιχειώδους κοινωνικής προστασίας, την ασυδοσία των κυκλωμάτων, που παράγουν τραγωδίες όπως αυτή του Κολωνού και δεκάδες άλλες, από τις οποίες ελάχιστες γίνονται γνωστές δεν έχουμε το δικαίωμα ως πολίτες και ως Αριστεροί, να παραμένουμε παρατηρητές. Να περιμένουμε τη νίκη στις εκλογές για να αντιμετωπίσουμε τα προβλήματα στον χώρο μας και στη χώρα μας να ξελασπώσουμε τις λάσπες που θα μας αφήσουν και πάλι, όπως μας είχαν αφήσει πριν από επτά χρόνια.

Θέλω σε αυτό το σημείο να πω κάτι. Η χειρονομία του ακριβού μας συντρόφου Αλέξανδρου Νικολαΐδη, που ξεκινώντας για το τελευταίο του ταξίδι άφησε τα ολυμπιακά του μετάλλια με την επιθυμία να δημοπρατηθούν για να σωθεί έστω και ένα παιδί αν σώζεται, δεν είναι μόνο μια πράξη γνήσιας ανθρωπιάς και ευαισθησίας. Είναι και μια παρότρυνση αλληλεγγύης προς όλες και προς όλους μας! Μια παρότρυνση αλληλεγγύης να δουλέψουμε το επόμενο διάστημα ώστε να κάνουμε πράξη το σύνθημα “Κανένας μόνος απέναντι στην κρίση”, κανένας μόνος του στο δύσκολο αυτό χειμώνα της κρίσης».

Η αλληλεγγύη να συνοδεύει την αντίσταση και η αντίσταση την αλληλεγγύη. Και έτσι τα δύο «Α» της δράσης μας θα φέρουν πιο κοντά ένα τρίτο «Α», το «Α» του σκοπού μας, του στόχου μας: την Αλλαγή, την πολιτική αλλαγή.

Αντίσταση, Αλληλεγγύη, Αλλαγή. Αυτό είναι το τρίπτυχο που καταθέτω ως πλαίσιο προσανατολισμού και δράσης το επόμενο διάστημα για να στηρίξουμε τη κοινωνία,

για να δώσουμε ελπίδα, προσδοκία στα λαϊκά στρώματα, προοπτική και για να φέρουμε ξανά τη δικαιοσύνη, παντού, όπως λέει το σύνθημά μας.

Συντρόφισσες και σύντροφοι, οι επόμενοι μήνες θα είναι μια κρίσιμη δοκιμασία για το κόμμα μας, για τις οργανώσεις και τα μέλη του, για όλους μας. Από την αποτελεσματικότητα, την αποφασιστικότητα, τη δράση μας το ερχόμενο διάστημα, πιστεύω ότι θα εξαρτηθούν πολλά, αν όχι όλα. Και όχι για μας, αλλά για την κοινωνία και τη χώρα.

Καλό είναι να έχουμε στο μυαλό μας ότι ο ΣΥΡΙΖΑ-Προοδευτική Συμμαχία δεν είναι ένα κόμμα όπως τα άλλα. Είμαστε το μεγάλο Αριστερό, προοδευτικό, μαζικό κόμμα, που θέλει και πρέπει να είναι παρόν σε όλες τις καμπές και τις μάχες του λαού μας του λαϊκού μας κινήματος.

Τα δεκάδες χιλιάδες μέλη μας δεν είναι εκλογικός μηχανισμός που κινητοποιείται μόνο όταν πλησιάζει η ώρα της κάλπης. Πολύ περισσότερο, δεν είναι και δεν θα επιτρέψουμε να γίνουν μηχανισμοί που δουλεύουν για κάποιους κρυφούς ή φανερούς κομματάρχες.

Είναι και είμαστε μια δύναμη αλλαγής και δικαιοσύνης, που συμμετέχει ενεργά, συλλογικά και οργανωμένα στην προσπάθεια της κοινωνίας ν' ανοίξει τον δρόμο προς την πρόοδο. Ερχόμαστε από ένα δύσκολο χθες και θέλουμε να οργανώσουμε ένα καλύτερο αύριο για τον λαό μας.

Αυτό απαιτεί τη συμμετοχή κάθε μέλους μας. Και στο πιο μακρινό σημείο της Ελλάδας, τη συμμετοχή στον καθημερινό προβληματισμό και στη δράση μας. Απαιτεί ένα κόμμα, μια οργάνωση, μια δομή που δεν αναπαράγει τον εαυτό της, αλλά είναι βαθιά ριζωμένη σε όλα τα κοινωνικά στρώματα.

Απαιτεί τη σεμνότητα που μόνο η συλλογικότητα παράγει. Και τη συλλογικότητα που προϋπόθεσή της είναι η σεμνότητα. Απαιτεί την πιο μεγάλη ελευθερία γνώμης, αλλά και την πιο μεγάλη περίσκεψη για τη στιγμή, τις προθέσεις και τις προσπάθειες του αντιπάλου, τους συσχετισμούς, όταν εκδηλώνουμε δημόσια κάποια προσωπική ή συλλογική πρωτοβουλία. Και απαιτεί επίσης από όσες και όσους ο λαός και το κόμμα ανέδειξαν σε θέσεις ευθύνης, με ευθύνη αυτές τις θέσεις να τις διαχειρίζονται.

Η σχέση ανάμεσα στο εγώ και στο εμείς ήταν πάντα μια δύσκολη και ευαίσθητη σχέση στην Αριστερά. Η ηθική και η πολιτική ήταν πάντα για την Αριστερά αξεχώριστες. Και ό,τι στους πολιτικούς μας αντιπάλους φαίνεται περιττό και ηθικοπλαστικό, για μας είναι προϋπόθεση για να κερδίσουμε τους αγώνες που έχουμε μπροστά μας. Αγώνες που απαιτούν κόμμα ζωντανό, και ανήσυχο αλλά και πειθαρχημένο, αποτελεσματικό.

170.00 μέλη είναι μια τεράστια δύναμη αλλαγής, συντρόφισσες και σύντροφοι. Πολύ μεγαλύτερη αν υπολογίσουμε και το στενό κύκλο επιρροής που έχει κάθε μέλος του ΣΥΡΙΖΑ-Προοδευτική Συμμαχία.

Είναι αναγκαίο λοιπόν σήμερα να πούμε ΝΑΙ σε ό,τι κάνει ακόμα πιο συμπαγή, πιο αποφασισμένη, πιο σίγουρη, πιο αποτελεσματική αυτή τη δύναμη. Και να πούμε

ΟΧΙ σε ό,τι αποπνέει απογοήτευση, παραγοντισμό, ανεπάρκεια και μίζερο φραξιονισμό.

Πρέπει να έχουμε στο μυαλό μας ότι η μάχη που έχουμε μπροστά θα είναι δύσκολη. Πρώτα από όλα με τα προβλήματα, όχι με τους πολιτικούς μας αντιπάλους, η μάχη με τα προβλήματα της κοινωνίας. Να δώσουμε απαντήσεις και λύσεις.

Αλλά και η μάχη με τους πολιτικούς μας αντίπαλους θα είναι δύσκολη. Προσέξτε, ορισμένες φορές ξεγελιόμαστε. Δεν είναι απέναντί μας ο κ. Μητσοτάκης και η Νέα Δημοκρατία. Απέναντί μας είναι όλα μαζί τα συνασπισμένα τα συμφέροντα που κερδίζουν από την παρουσίας στην εξουσία και τους στηρίζουν και θα τους στηρίξουν με νύχια και με δόντια, με κάθε τρόπο.

Και ξέρετε, αυτός ήταν και λόγος που στη ΔΕΘ αποφάσισα στην ομιλία μου να μην ασχοληθώ ούτε μια φορά με τον κ. Μητσοτάκη, αλλά με τα προβλήματα και τις λύσεις που έχουμε. Δεν αναφέρθηκα ούτε μια φορά στο πρόσωπό του, γιατί ήθελα να δώσω ένα στίγμα: ότι έχουμε απαντήσεις στα προβλήματα, έχουμε εναλλακτική πρόταση. Είμαστε η εναλλακτική πρόταση. Και πάνω σε αυτή την εναλλακτική πρόταση, πρέπει να δουλέψουμε το επόμενο διάστημα.

Δεν θα έχουμε λοιπόν έναν περίπατο, αλλά μια δύσκολη μάχη, μια δύσκολη εκλογική αναμέτρηση. Μια αναμέτρηση που εντέλει θα κρίνει όχι κάποια εναλλαγή στην εξουσία, αλλά αν η πατρίδα θα βυθιστεί στον βάλτο αυτού του καθεστώτος, με τραγικές συνέπειες για την πλειοψηφία. Ή αν θα ανασάνει στο ξέφωτο της δημοκρατίας, της δικαιοσύνης, της προόδου. Αν θα έχουμε δηλαδή στον τόπο μας μια δημοκρατία αληθινή ή θα οδεύουμε προς την ολιγαρχία.

Μια δημοκρατία αληθινή ή θα μας κυβερνά σε καθεστώς οικογενειοκρατίας μια συγκεκριμένη κάστα ανθρώπων. Αν θα έχουμε ένα κράτος δικαίου ή θα μας κυβερνά ένα παρακράτος. Ένα παρακράτος που δεν διστάζει να προβεί και στα πιο ακραία εγκλήματα απέναντι στη λειτουργία του δημοκρατικού πολιτεύματος, όπως αυτά που είδαμε το τελευταίο διάστημα με τις παρακολουθήσεις.

Γι' αυτό λοιπόν, αν και δεν μ' αρέσει να μιλάω για διλήμματα, νομίζω ότι το σύνθημά μας συμπυκνώνει το βασικό δίλημμα. Διότι το βασικό δίλημμα που έχει μπροστά του ο μέσος ψηφοφόρος αλλά και η πλειοψηφία των δημοκρατικών πολιτών είναι αν θα δουλέψουμε μαζί για να ξαναφέρουμε στον τόπο τη δικαιοσύνη ή θα βαθύνει και θ' απλωθεί παντού η αδικία.

Και την αδικία τη βλέπουμε σήμερα σε κάθε έκφανση της κοινωνικής και πολιτικής ζωής. Από τους χώρους δουλειάς και το μεροκάματο, μέχρι τον τρόπο με τον οποίο αντιμετωπίζεται η ενεργειακή κρίση, μέχρι τον τρόπο με τον οποίο αντιμετωπίζεται η νέα γενιά στον τόπο μας, με διακρίσεις, με φραγμούς στη μόρφωση, στην εργασία, στα δικαιώματα.

Επιτρέψτε μου εδώ να μοιραστώ μαζί σας μια στέρα πεποίθησή μου: Πιστεύω ότι οι ερχόμενες εκλογές είναι μια μεγάλη ευκαιρία για τον λαό, την πατρίδα, την Αριστερά, για την προοδευτική παράταξη αλλά και για την πατρίδα. Είναι μια

ευκαιρία για τη ζωή και την αξιοπρέπεια των πολλών. Και μια ευκαιρία για τη δημοκρατία.

Θα είναι οι πρώτες εκλογές που θα λάβουν χώρα στον τόπο με το σύστημα της απλής και ανόθευτης αναλογικής. Είναι η πρώτη φορά απ' όσο μπορούν να θυμούνται οι γενιές που εδώ, σ' αυτή την αίθουσα.

Αλλά ακούστε λίγο, έχει μια αξία. Δεν πρέπει να πάμε αμυντικά. Θέλουν να μας πείσουν ότι η απλή αναλογική που ψήφισε ο ΣΥΡΙΖΑ, είναι αυτή που θα γεννήσει το χάος. Μα αυτό που γεννά το χάος είναι οι πολιτικές που επιβάλλουν οι κυβερνήσεις που έχουν εκλεγεί με το μπόνους των 50 εδρών και κυβερνούν με το 30%, το 35%, το 39% όπως είναι ο κ. Μητσοτάκης, αλλά με τη μεγάλη πλειοψηφία του ελληνικού λαού απέναντι.

Το χάος, την αστάθεια την πολιτική, τη γεννούν οι πολιτικές που διαρρηγνύουν την κοινωνική συνοχή. Ποια είναι λοιπόν η μεγάλη ευκαιρία που έχουμε μπροστά μας και η νέα μεγάλη αλλαγή, όπως είπα στη ΔΕΘ; Η νέα μεγάλη αλλαγή για τον τόπο θα είναι η κουλτούρα της συνεργασίας. Και η νέα μεγάλη δυνατότητα, η δυνατότητα οι προοδευτικές δυνάμεις του τόπου, πάνω σ' ένα πρόγραμμα τομών και αλλαγών για τη στήριξη της κοινωνικής πλειοψηφία, ν' αποδείξουν στην πράξη ότι μπορούν να συνεργαστούν για να πάνε τη χώρα ένα βήμα παραπέρα.

Δεν θα είναι εύκολο, αλλά είναι η μεγάλη πρόκληση, η μεγάλη τομή και η νέα μεγάλη αλλαγή που έχει ανάγκη ο τόπος. Γι' αυτό μιλάω για μια ευκαιρία για τη δημοκρατία. Κι αυτή την ευκαιρία είμαι βέβαιος ότι ο ελληνικός λαός δεν πρόκειται να την αφήσει να πάει χαμένη.

Ο ΣΥΡΙΖΑ θα παίξει κομβικό ρόλο σ' αυτό. Όλοι το καταλαβαίνουν, δεν είναι εγωιστικό, είναι η ανάλυση της πραγματικότητας. Για να γίνει πράξη αυτή η νέα μεγάλη αλλαγή, για να μη χαθεί αυτή η μεγάλη ευκαιρία, υπάρχει μια κρίσιμη προϋπόθεση: Ο ΣΥΡΙΖΑ να είναι πρώτος στις εκλογές με την απλή αναλογική.

Και πιστεύω ότι είναι απολύτως εφικτό όχι μόνο να είναι πρώτος, αλλά να πετύχει μια σημαντική εκλογική νίκη. Γιατί ο ΣΥΡΙΖΑ, όσο και αν σας φαίνεται παράδοξο, αλλά είναι στις σημερινές συνθήκες η μοναδική πολιτική δύναμη που μπορεί να εξασφαλίσει αυτή τη σταθερότητα την κοινωνική, αυτή τη δημοκρατική προοπτική που χρειάζεται ο τόπος, την κοινωνική συνοχή που είναι θεμέλιο για να προχωρήσουμε και να πάμε μπροστά.

Και, ξέρετε, ο ΣΥΡΙΖΑ-Προοδευτική Συμμαχία έχει και μια πλούσια εμπειρία να διαχειρίζεται δυσκολίες. Αλλά και αυτό το διάστημα που ανασυγκροτηθήκαμε, προσπαθήσαμε να συνειδητοποιήσουμε τα λάθη μας, τις αστοχίες μας και ν' αναλύσουμε με μεγαλύτερη ψυχραιμία τις νέες συνθήκες, μας δίνει σημαντικά εφόδια για να προχωρήσουμε και ν' αντιμετωπίσουμε τις μεγαλύτερες δυνατές δυσκολίες που μπορεί να βρούμε μπροστά μας.

Με πυξίδα πάντοτε την ανιδιοτέλεια, την εντιμότητα στη διαχείριση των δημόσιων οικονομικών και των ευρωπαϊκών πόρων, που παίζουν κρίσιμο ρόλο, αλλά και τις αξίες και τις ιδέες μας, το πρόγραμμά μας.

Γνωρίζουμε ότι η αναμέτρηση η εκλογική που θα έχουμε, απ' ό,τι φαίνεται -μιας και είναι τόσο μπροστά στις δημοσκοπήσεις ο κ. Μητσοτάκης δεν τολμά να κάνει εκλογές- θα πάει τέλος της τετραετίας. Απ' ό,τι φαίνεται λοιπόν θα είναι ένας μαραθώνιος, όχι ένας αγώνας ταχύτητας. Θα είναι ένας δύσκολος μαραθώνιος.

Και γνωρίζουμε ότι η αναμέτρηση αυτή δεν θα γίνει με όρους ισονομίας, να το πω έτσι. Δεν θα γίνει χωρίς τη χρήση θεμιτών και αθέμιτων μέσων από την άλλη πλευρά, και κυρίως του φόβου για τον εκβιασμό της ψήφου.

Γνωρίζουμε επίσης ότι θα είναι απέναντί μας όλο αυτό το σύστημα της διαπλοκής, της διαφθοράς και του χρήματος. Ταυτόχρονα όμως καλό είναι να γνωρίζουμε ότι έχοντας απέναντι όλο αυτό το σύστημα, της διαπλοκής, της διαφθοράς κτλ., των ΜΜΕ, να έχουμε στο μυαλό μας ότι αυτό, στο τέλος της ημέρας, πέρα από το αποτελεί για μας ένα παράσημο, αποτελεί κι ένα όπλο.

Ένα όπλο απέναντι στη μεγάλη λαϊκή πλειοψηφία. Αρκεί να δουλέψουμε μεθοδικά ώστε η μεγάλη λαϊκή πλειοψηφία να προσέλθει στην κάλπη την ημέρα των εκλογών. Αυτό είναι το κρίσιμο. Να δουλέψουμε μεθοδικά ώστε να πείσουμε ιδιαίτερα τους νέους ανθρώπους αλλά και αυτούς που στις προηγούμενες εκλογές απείχαν.

Αυτούς που, όπως είπα πιο πριν, στερούνται προσδοκίας. Εκεί είναι το μεγάλο στοίχημα για μας. Και για να τους πείσουμε αυτούς τους ανθρώπους, πιστέψτε με, το γεγονός ότι βλέπουν συσπειρωμένους, λυσσασμένους, αφηνιασμένους όλους, όλο το σύστημα απέναντι στον ΣΥΡΙΖΑ, αυτό είναι όπλο, δεν είναι μειονέκτημα.

Θα μετατρέψουμε λοιπόν αυτό που φαντάζει ως μειονέκτημα σε πλεονέκτημα. Υπό μια προϋπόθεση: Να δώσουμε αυτή τη μάχη όλοι μαζί με αποφασιστικότητα, ενότητα και πίστη ότι θα κερδίσουμε.

Με ένα κόμμα αποφασισμένο και ενωμένο. Με ένα κόμμα που θα είναι παρόν σε κάθε χώρο που αγωνιά, αγωνίζεται και αναπνέει η κοινωνία. Με ένα κόμμα στραμμένο προς τα έξω, είμαι βέβαιος ότι θα καταφέρουμε να πετύχουμε μια μεγάλη νίκη στις ερχόμενες εκλογές.

Με τα τρία «Α» στη φαρέτρα μας, την Αντίσταση, την Αλληλεγγύη και την Αλλαγή, θα πορευτούμε ενωμένοι και αποφασισμένοι να φέρουμε ξανά στον τόπο τη δικαιοσύνη. Και να φέρουμε ξανά αυτό που ονομάζουμε μια δημοκρατική αναγέννηση που έχει ανάγκη η πατρίδα μας. Κυρίως, να βρεθούμε δίπλα και να στηρίξουμε τη μεγάλη κοινωνική πλειοψηφία.

Είμαστε ώριμοι, γνωρίζουμε πώς θα τα καταφέρουμε και πιστεύω ότι είμαστε αποφασισμένοι να κάνουμε το παν για να φέρουμε αυτή τη μεγάλη νίκη που θα είναι όχι νίκη της Αριστεράς και του ΣΥΡΙΖΑ, αλλά νίκη του λαού μας, νίκη της Δημοκρατίας.

Σας ευχαριστώ.

Φωτογραφικό υλικό: https://drive.google.com/drive/folders/11ZafuqmfTdiT_EzFE7-27O5bDw3yRm-J?usp=sharing